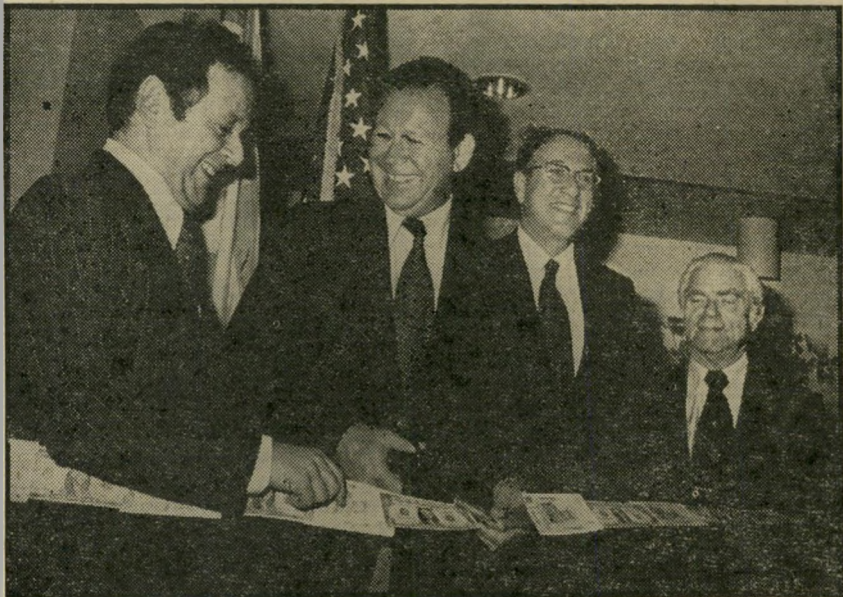

סניף "בנק דיסקונט" בניו-יורק
רק עסקים גדולים

סניף "בנק המזרחי המאוחד" בניו-יורק *
פיקדונות בלי מסי הכנסה

מאות סניפים ואלפי עובדים לבנקים
הישראליים בחו"ל. האם עסקים אלה
הם ריווחיים? האם הם נדאיים
למדינה? ואיזו שיטה עדיפה -
הקיאטונאית או הסיטונאית?

כל העולם בניה!

סניף "בנק לאומי" בניו-יורק
סניפים בכל מקום

סניף "בנק הפועלים" בניו-יורק
משהו באמצע

מדינה אחת. יצטרפו להודיע באיזו מדינה יפעלו, ורק בה יותר להם לפתוח סניפים נוספים. יתר הסניפים שהקימו יישארו ללא שינוי.

לקראת התאריך הקובע החלו, אם כן, הבנקים הישראליים במירוץ של פתיחת סניפים נוספים. אפילו בנק דיסקונט, שי פעל כל השנים באמצעות סניף אחד בלבד, בניו-יורק, פתח סניף במיאמי, לחיזוק הי קשרים עם יהודי דרום-אמריקה. בסיום תמרות האש והעשן, יכול היה מנכ"ל בנק הפועלים, אפרים ריינר, לצייץ בסיפוק, כי בנק הפועלים היכה את לאומי וגמר כי שבידו סניפים ביותר מדינות. בעוד בנק לאומי התרכז בסניפים חדשים במדינות ניו-יורק וקליפורניה, שבהן כבר פעל, כדי להגדיל את רשת משיכת-הפיקדונות, התרכז הפועלים בניצוגיות במדינות רבות ככל האפשר. כיום יכול בנק לאומי לפתח עול במדינת ניו-יורק, כמדינה שבה יהיה מרכזו, ויחזיק סניפים בלוס-אנג'לס (קלי-פורניה), שיקאגו (אילינוי), פילדלפיה (פני-סילבניה), מיאמי (פלורידה) - בסך הכל בחמש מדינות. הפועלים פתח סניפים בכל המקומות האלה, ואחד נוסף בבוסטון (מס-צ'וסטס), ונשאר עם יתרון של מדינה אחת.

לפתוח כיום סניף, פירושו הוצאה חרי פעמית של חצי מיליון דולר, ועוד הוצאה שוטפת של 300 אלף דולר לשנה - אומר רפאל רקאנטי, מנכ"ל בנק דיסקונט בר אמריקה. דיסקונט החליט מלכתחילה שאינו יכול להתחרות בבנקים האמריקאיים במשיכת פיקדונות ופעולה בנקאית רגילה, ולהתרכז רק בעסקים גדולים. הנסיון של דיסקונט ובנקים זרים הראה, כי רק אחוז קטן של הפיקדונות בבנקים הזרים בא מאמריקאים, ורובו פיקדונות מחוץ לאמריקה. כדי למשוך פיקדונות אמריקאיים, יש צורך בסניף בכל פינה, וכל סניף עולה כסף. לבנק אמריקאי יש יתרון על כל בנק זר במשיכת פיקדונות, וההוצאה הכספית, שהיתה דרושה כדי להיות לבנק אמריקאי, היא ענקית. דיסקונט החליט ללכת בשיטה הסיטונאית. הוא פתח סניף של הבנק הישראלי, עובד רק בעסקים ובפיקדונות גדולים, תוך התרכוז בפיקדונות מדרום-אמריקה, שבה יש לו כמה נציגויות חזקות. (המשך בעמוד 71)

* מימין ראש-העיר לשעבר, אברהם בים, המנכ"ל מאיר אברון, מוטה גור ומנהל הבנק בארצות-הברית, משה קראוס.

מחצית השנייה של 1978 החל מירוצ קדחתני בין בנק לאומי לישראל ובנק הפועלים בארצות-הברית. מדי כמה חודשים התפרסמה בעיתונות ידיעה, כי אחד משני אלה פתח סניף חדש בעיר פלוגית, ודומה היה כי תוך זמן קצר יהיו לבנקים הישראליים סניפים באמריקה כמו בישראל.

אם נשווה את מיספר הסניפים של הבנקים הישראליים ברחבי העולם - כמאה במיספר - למיספר הישראליים היורדים, הרי שמיספר הסניפים לכל נפש כמוהו כמיספרם בישראל. אולם מאחורי המירוץ של שני הגדולים באמריקה עמד תאריך שנקבע עליידי בנק פדואל רורב האמריקאי, שהחליט להיכנס לפעולה נגד הבנקים הזרים ולמנוע אפליה לטובתם. בנק אמריקאי רשאי לפעול רק במדינה אחת ממדינות ארצות-הברית. הבנק הגדול בעולם, סיטי בנק, שיש לו את מיספר הסניפים והפיקדונות הגדול בעולם, עובד רק במדינת ניו-יורק. פארסט נשיונאל אופ שיקאגו פועל רק באילינוי. קרוקאר בנק עובד רק בקליפורניה. חוק זה מונע השתלטות של בנקים בודדים על כלל הבנקאות באמריקה. במיסגרת החוקים למניעת ההגבלים והמונופולים.

יש רק בנק אמריקאי אחד, בשליטת אר-מונד דהרוטשילד, הקרוי טריסטייט בנק, שיש לו סניפים בשלוש מדינות בדרום. אין אף בנק אמריקאי אחד שיש לו סניף ביותר ממדינה אחת.

חוקים אלה לא חלו על בנקים זרים. כאשר החלו הבנקים הישראליים לפלוש לאמריקה, לפני כעשר שנים, גילו כי הם יכולים לפתוח סניפים בכל מדינה, וכך להתחרות בבנקים האמריקאיים. אמריקאי העובד עם בנק לאומי בניו-יורק יוכל, ללא תוספת זמן ועמלה, להעביר כספים לבנק לאומי בלוס-אנג'לס. אמריקאי העובד עם בנק טראסט יצטרך להעביר כסף פים לבנק אחר, דבר העולה בכסף ובזמן.

רק במדינה אחת

פני כשנה החליטה ממשלת ארצות-הברית להשוות את תנאי הבנקים הזרים לאמריקאיים. לכל הבנקים הזרים הותר לפעול רק במדינה אחת, החל ברבע הראשון של 1979. בנקים זרים שיש להם בתאריך הקובע, סניפים ביותר מי